

Gra z wchodzeniem w rolę „Obrady sejmu”

1. Opis

Gra została stworzona w wyniku inspiracji tzw. metodą LARP, polegającą na wchodzeniu w określone role przez uczestników, którzy nie znają przebiegu gry, mająca zadanie wcielić się w rolę zgodnie ze wskazówkami, które podają prowadzący. Grupa teatralna podczas wymiany polsko-litewskiej podjęła się opracowania gry z wchodzeniem w role, upamiętniającą zawarcie Unii Lubelskiej. Postanowili stworzyć grę, opierającą się na rzeczywistym przebiegu Obrad sejmowych między Polską a Litwą w XVI wieku. Uczestnicy mieli wcielić się w role 3 stronnictw (partnerskie, kompromisowe oraz inkorporacyjne), które miały podczas gry omówić postulaty, będące przedmiotem obrad w sejmie tak, aby dojść do porozumienia zgodnego z realnymi uzgodnieniami unii między krajami. Prowadzący przygotowali scenografię, kostiumy, oprawę muzyczną i dźwiękową oraz taneczną, pozwalającą się wczuć w atmosferę tamtych czasów. Dodatkowo odegrali krótką inscenizację teatralną, pokazując przyczyny ustanowienia unii między Polską a Litwą. Prowadzący kontrolowali przebieg gry poprzez moderowanie dyskusji oraz bycie członkami poszczególnych stronnictw, pomagając uczestnikom argumentować swoje stanowisko. Grę kończy wspólny taniec poloneza przez wszystkich uczestników.

2. Materiały

- laptop z głośnikami i muzyką do Poloneza
- rzutnik
- obrusy
- kostiumy
- korony oraz czapka biskupa
- materiały z opisem stanowisk i usposobienia poszczególnych stanowisk
- stoliki, krzesła

3. Czas realizacji

od 30 do 60 minut (zależnie od dyskusji grupy)

4. Ilość osób

Dowolna liczba osób dzielona na 3 stronnictwa (optymalnie 15-21 osób)

5. Scenariusz

Narrator: Zapraszamy do przeniesienia się w XIV wiek, średniowiecza w którym żyli nasi przodkowie.

Scena I

Aktorzy: Biskup, Jadwiga i Ludwik Węgierski

Narrator: 16 października 1384 rok. Córka Ludwika Węgierskiego- młodziutka Jadwiga zostaje ukoronowana przez Biskupa na Króla Polski.

Biskup koronuje Jadwigę po czym Ludwik schodzi ze sceny (symbolika jego śmierci)na scenie pojawia się Książę Litewski.

Narrator: Ku niezadowoleniu szlachty Polskiej z nowego władcy kraju, dochodzi do zaręczyn Jadwigi z pogańskim Wielkim Księciem Litewskim.

Biskup udziela ślubu narzeczonym.

Narrator: Tym samym Książę zobowiązuje się do przyjęcia chrztu, przyjmując imię: Władysław Jagiełło.

Jagiełło bierze plakietkę z nowym imieniem. Biskup schodzi ze sceny.

Narrator: Matężństwo przyczyniło się do sojuszu pomiędzy Polską a Litwą dzięki czemu udało się pokonać wspólnego wroga jakim było Państwo Krzyżackie.

Jadwiga wraz z Władysławem przebijają Krzyżaka symbolizując wspólną wygraną.

Scena II

200 lat później...

Aktorzy: Iwan III Srogi

Narrator: Pod koniec XIV wieku pojawiło się inne niebezpieczeństwo zagrażające wschodnim granicom Litwy. Było nim coraz bardziej rosnące w siłę państwo moskiewskie.

Na scenę wchodzi Iwan III Srogi

Iwan III Srogi: Ja, Wielki Książę Moskiewski żądam oddania twierdz Połocka, Witebska i Smoleńska oraz wszystkich ziem ruskich należących wówczas do państwa litewskiego.

Narrator: Kilka lat później, w roku 1484 ogłosił się carem Wszechrusi a to wszystko spowodowało do otwartego konfliktu. Litwa zaczęła tracić szereg terytoriów, mimo wspólnych prób pokonania wroga nie udało się go całkowicie usunąć. Był to bardzo ważny czynnik wpływający na konieczność ponownego zacieśnienia stosunków polsko-litewskich.

Scena III

Na scenę wchodzi po kolei wymieniane stronnictwa i zasiadają na swoich miejscach.

Narrator: 1 lipca 1569 rok, Lublin na sejmie walnym. Panowie rady i posłowie ziemscy Wielkiego Księstwa Litewskiego odnawiają unię z Koroną Polską. Przebieg negocjacji w sprawie sejmku unijnego był niezwykle burzliwy. Choć zwołano go na dzień 23 grudnia 1568 roku, obrady rozpoczęły się 19 stycznia następnego roku, a więc miesiąc później. W Lublinie miały zetrzeć się ostatecznie trzy poglądy na unię- inkorporacyjny, partnerski i kompromisowy.

Narrator: Zaczynamy obrady naszego sejmku, prosimy o dokładne zapoznanie się z argumentami każdej ze stron.

5min na zapoznanie się i co najmniej 2min na wypowiedź każdej ze stron.

Narrator: Przechodzimy do omówienia postulatów.

Postulat pierwszy: Jak mają wyglądać urzędy? Mają być osobne czy wspólne? Proszę o zaprezentowanie swoich przekonań możnowładców litewskich.

Możnowładcy litewscy sprzeciwiają się. Ostatecznie urzędy zostają odrębne. Wprowadzono też oddzielne języki urzędowe.

Postulat drugi: Co z sejmem? Pozostawiamy je osobno?

Narrator: Początkowo nie udawało się osiągnąć porozumienia, lecz dzięki ogromnej wiedzy prawniczej biskupa krakowskiego Filipa Padniewskiego udało się uratować obrady.

Biskup uspokaja wszystkich zebranych.

Biskup: Błagam was! Musimy dojść do porozumienia!

Sejm Walny oraz senat został wspólny i zbierał się w Warszawie, izba poselska miała liczyć 120 posłów koronnych i 48 litewskich, zaś w skład senatu miało wejść 113 senatorów koronnych i 27 litewskich.

Postulat trzeci: Czy Litwa zostaje przyłączona do Polski? Zmienia swoją nazwę na „Nowa Polska”?

Litwa nie została przyłączona do Polski, zachowała też swoją nazwę, ale nie pozostała całkowicie suwerennym państwem.

Postulat czwarty: Co z wojskiem?

Wojsko Litewskie i Polskie pozostaje oddzielne.

Postulat piąty: Czy polityka zagraniczna pozostaje odrębna?

Zobowiązano się do prowadzenia wspólnej polityki zagranicznej.

Postulat szósty: Wprowadzamy taką samą walutę do obu krajów?

Moneta zostaje wspólna.

Postulat siódmy: Czy budżet państwa ma być wspólny?

Skarby państw pozostają oddzielne.

Postulat ósmy: Oba państwa mają wspólnie wybierać władcę, koronowanego na króla Polski jak i wielkiego księcia Litwy?

Władca będzie wspólnie wybierany przez oba narody w wolnej elekcji.

Postulat dziewiąty: Co z wymiarem sprawiedliwości w krajach?

Sądownictwo pozostaje oddzielne w obu krajach.

Narrator: A te wszystkie rzeczy tu postanowione i obwarowane ani przez Jego Królewską Mość, ani przez pany rady, inie wszystkie stany i posty ziemskie obojga narodu za spólnym zezwoleniem ani pojedynkiem od której części i strony nie mają nigdy wiecznym czasy być wzruszane i odmieniane, ale wieczne, całe i mocne zachowane być mają.

Wszyscy: Przysięgamy!

Narrator: Zapraszamy wszystkich do wspólnego poloneza.

Usposobienie poszczególnych stanowisk

Nurt kompromisowy

Członkowie:

Senat Korony, król, część szlachty litewskiej

Opis stanowiska:

Staracie się załagodzić konflikty i dążyć do rozwiązania problemów Unii tak, by zadowolić oba walczące stronnictwa.

Usposobienie:

- jesteście opanowani, ale stanowczy
 - jesteście spokojni i staracie się łagodzić emocje
 - jesteście otwarci i uważni
 - reagujecie w sytuacjach sporu
-

Nurt inkorporacyjny

Członkowie:

szlachta polska

Opis stanowiska:

Członkowie tego ruchu uważali, że Litwa powinna być włączona bezpośrednio w granice Polski już za czasów Jagiełły, po unii w Krewie. Ich projekt zakładał inkorporację (włączenie) Litwy do Korony jako kolejnej dzielnicy, zależnej od władz centralnych i decyzji sejmu polskiego. Niektórzy chcieli nawet zmienić jej nazwę na "Nowa Polska".

Usposobienie

- używacie ostrych (cenzuralnych) słów
 - ostro bronicie swojego zadania
 - skupiacie się tylko na korzyściach Polski
 - podejmujecie twarde dyskusje
 - jesteście nieugięci
-

Nurt partnerski

Członkowie:

możnowładcy litewscy

Opis stanowiska:

Członkowie nurtu partnerskiego uważali, że ich powinno pozostać niezależnym i równorzędnym partnerem dla Polski. Według ich projektu król Polski miał być osobno obwoływany Wielkim Księciem, a sama Litwa miała posiadać osobne urzędy i prowadzić własną politykę wewnętrzną.

Usposobienie:

- bronicie niezależności swojego państwa
- trzymacie się swego
- stale dyskutujecie używając ostrych słów (cenzuralnych)